

ATATÜRK'E İŞÇİ SINIFI SAHİP ÇIKACAK

Aydınlık Gazetesi, 1 Mayıs 2012

Yıldırım Koç

Atatürk, Türkiye'nin demokratik devriminin bugüne kadar ulaştığı en yüksek zirvedir.

Kapitalizmin erken ve öncelikle geliştiği ülkelerde, aristokrasiye ve kiliseye karşı demokratik devrimin öncülüğünü burjuvazi yaptı.

Türkiye'de demokratik devrim ise, Batı kapitalizminin ve ardından emperyalizmin saldırıları sonucunda Osmanlı Devleti'nin parçalanması tehdidi karşısında gelişti.

Mithat Paşa, farklı etnik kökenlerden ve inançlardan insanlardan bir "Osmanlı Milleti" yaratmaya, Osmanlı Devleti'ni ayakta tutmaya, padişahın ve din adamlarının gücünü kırarak insanları kulluktan kurtarmaya çalıştı.

İttihatçılar da aynı çizgide Milli iktisat anlayışını uygulamaya çalıştılar. Padişahın yetkilerini sınırlandırdılar. Önce "Osmanlı" kimliği altında, sonra da Türkçülükle bir ulus yaratmaya çalıştılar.

Atatürk ise anti-emperyalist bir kurtuluş savaşına önderlik ederek, siyasi olarak bağımsız bir ulus devlet kurdu. Bu devletin siyasi bağımsızlığını güvence altına alacak iktisadi girişimlerde bulundu. Yabancıların elindeki işletmeleri millileştirdi ve devletleştirdi; sanayi planlarını uygulattı.

Atatürk, "Türkiye Cumhuriyeti'ni kuran Türkiye halkına Türk milleti denir," diyerek, çağdaş bir ulus yaratmaya çalıştı. Elindeki çok sınırlı olanaklara ve emperyalist güçlerin engelleme çabalarına karşın, önemli bir başarı sağladı. Laiklik, halkçılık ve devletçilik politikaları bu amaca hizmet etti.

Atatürk, insanlarımızı kulluktan özgür yurttaşlığa geçirmeye çalıştı. Eğitimin devlet eliyle parasız verilmesini sağladı. İnsanları, padişahın ve din adamlarının kulu olmaktan kurtardı. Padişahlığı ve halifeliği kaldırdı. Tarikat ve cemaatlerin çalışmalarını engellemeye çabaladı; tekke ve zaviyeleri kapattı. Kadınları özgürleştirdi. Cumhuriyet ve laiklik ilkeleri buna hizmet etti.

Güçlü ve bağımsız bir ulus devletin ve kulluktan kurtulmuş özgür bireylerden oluşun bir ulusun yaratılmasında önemli bir mesafe katedildi.

Bu anlayış, "**cumhuriyetçilik, milliyetçilik, halkçılık, devletçilik, laiklik ve devrimcilik**" olarak 1937 yılında Anayasa'ya eklendi.

Bu ilkeler günümüzde emperyalizmin, Türkiye tekelci burjuvazisinin, aşiret reislerinin, toprak ağalarının, cemaat/tarikat şeyhlerinin ve AKP'nin saldırısı altındadır.

Demokratik devrimi koruyabilmek, ancak onu daha da geliştirmekle mümkündür.

Bu ilkeler öncelikle işçi sınıfımızın temel talepleriyle örtüşmektedir.

Kurtuluş Savaşı yıllarında gelişmiş ve örgütlü bir işçi sınıfı yoktu.

Günümüzde, Atatürk'ün önderliğindeki demokratik devrimimizi koruma ve geliştirme görevi ve sorumluluğu, öncelikle işçisi, memuru, emeklisi ve işsiziyile işçi sınıfımıza aittir.

Atatürk, işçi sınıfının çok zayıf olduğu koşullarda, geçmişten devralınan insan mirasının değiştirilip dönüştürülmesinin büyük zorluğunu bildiğinden, umudunu gençliğe bağlamıştı. Demokratik devrimin ilkeleriyle yetiştirilecek yeni kuşaklar, kazanımların güvencesi olacaktı.

Bugün gençliğin önemi gerçekten hâlâ büyüktür. Her türlü gerici girişime ve kapitalizmin çürütücü etkilerine karşın, özellikle TGB'nin çalışmaları umut vericidir.

Ancak Türkiye'de demokratik devrimi koruyacak ve geliştirecek güç, önümüzdeki dönemde emperyalizmin ve kapitalizmin sömürsünün ve tahakkümünün olumsuz sonuçlarını daha da acımasız bir biçimde yaşayacak olan işçi sınıfımızdır.

2012 ve sonrasında yaşayacaklarımız, işçi sınıfına, bu rolü üstlenmekten başka çare bırakmayacaktır.

İşçi sınıfımız, demokratik devrimimizdeki rolünü gecikmiş bir biçimde oynayacaktır.